

ÎNVĂȚĂM LIMBA ROMÂNĂ PRIN POVEȘTI, LEGENDE ȘI POVESTIRI

6-7
ani

Asociația Națională a Trainerilor Europeni din Moldova (**ANTEM**) este o organizație nonguvernamentală, nonprofit, apolitică.

Misiunea ANTEM-ului este facilitarea integrării civice, socioculturale și profesionale, promovarea toleranței interetnice prin instruire și crearea unui mediu lingvistic favorabil.

Ediție îngrijită:

Alexandra Barbăneagră, dr. în pedagogie, conf. univ., UPS „Ion Creangă”

Lucia Cucu, magistrul în managementul educațional, ANTEM

Ala Zavadschi, dr. în filologie, conf. univ., USM

Iulia Iordăchescu, profesor de limba și literatura română, grad didactic superior, lector, UPS „Ion Creangă”

Ilustrator de carte: **Diana Roșcovan**

Design, machetare: **Andrei Ichim**

Elaborare și înregistrare materiale audio:

Daniela Burlaca, Nicu Țurcanu

Corectură:

Inga Druță, „Logodava”

Descrierea CIP a Camerei Naționale a Cărții:

Învățăm limba română prin povești, legende și povestiri: 6-7 ani / Asoc. Naț. a Trainerilor Europeni din Moldova (ANTEM); ed. îngrijită: Alexandra Barbăneagră, Lucia Cucu, Ala Zavadschi [et al.]. – Chișinău: ANTEM, 2020 (F.E.-P. „Tipografia Centrală”). – 52 p.: il.
ISBN 978-9975-3397-8-0 (F.E.-P. „Tipografia Centrală”).

ANTEM exprimă mulțumiri specialiștilor Direcției Generale de Învățământ din UTAG, managerilor de grădiniță, profesorilor de limba română și de limba găgăuză, care au contribuit substanțial la îmbunătățirea prezentului manual.

Lucrarea a fost editată în cadrul Programului de învățare simultană: dezvoltarea profesională și elaborarea materialelor, implementat de ANTEM, grație suportului financiar acordat de Oficiul Înaltului Comisar pentru Minorități Naționale al OSCE, de Ministerul Educației, Culturii și Cercetării al Republicii Moldova și de Comitetul Executiv al UTA Găgăuzia.

ANTEM își rezervă dreptul de autor și în cazul în care reeditarea materialului didactic se va face în scopuri comerciale.

PREFAȚĂ

uxiliarul didactic *Învățăm limba română prin povești, legende și povestiri* vine să completeze seria de materiale necesare pentru învățarea limbii române de către copiii de 6-7 ani, din grupele pregătitoare, din instituțiile de educație timpurie cu program în limbile minorităților naționale.

Suportul didactic conține unele dintre cele mai reușite creații populare, scrieri literare, precum și dramatizări/teatralizări ale unor texte, în baza cărora copiii vor învăța să sesizeze la auz și să reproducă mesajul/textul în limba română; vor înscena povești, creând o atmosferă autentică de basm, lucru care va menține interesul copiilor și va asigura motivația învățării.

În acest auxiliar didactic au fost incluse texte îndrăgite de copii, precum poveștile *Căsuța iepurașului*, *Ursul păcălit de vulpe*, *Mănușa*; legendele *Zăpada și ghiocelul*, *Legenda anotimpurilor*, *Legenda culorilor*; povestirile *Cine e harnic*, *Mașina care mănâncă zăpadă*, *Acasă*, *Cearta nu aduce folos*, *Unirea face puterea*, scrise de autori valoroși, cum ar fi Grigore Vieru, Ion Creangă, Dumitru Matcovschi, Valentin Roșca sau culese din folclor.

Avem certitudinea că lucrul cu textele literare selectate, care au un tipar discursiv-repetitiv, va facilita atât îmbogățirea vocabularului și dezvoltarea limbajului, cât și gândirea logică, memoria voluntară, atenția și capacitatea de a empatiza cu alte culturi.

Textele incluse, având subiecte relevante și captivante, au și menirea de a le forma copiilor gustul pentru frumos, dreptate și adevăr. Acestea sunt însoțite de imagini atractive și sugestive, care vor favoriza înțelegerea mesajului transmis.

Auxiliarul didactic *Învățăm limba română prin povești, legende și povestiri* este destinat profesorilor, educatorilor, copiilor, părinților și bunicii care, prin eforturi comune, vor contribui la învățarea de către copiii din grupa pregătitoare a limbii române într-un mod interesant și interactiv.

Vă dorim succes!

POVEȘTI

CĂSUȚA IEPURAȘULUI

(Text adaptat)

A

u fost odată un iepuraș și o vulpe. Iepurașul avea o casă de lemn, iar vulpea avea o casă de gheață. Vulpea se lăuda iepurașului:

– Casa mea e frumoasă și luminoasă, iar a ta e întunecoasă. A venit primăvara și casa vulpii s-a topit. Atunci vulpea l-a rugat pe iepuraș:

– Iepurașule, pot intra în casa ta?

– Nu poți! Ai spus că casa mea nu e frumoasă, nu e luminoasă!

Vulpea l-a rugat, l-a rugat și iepurașul a primit-o – mai întâi, în curte, apoi în casă, apoi chiar pe cuptor.

A trecut o zi, au trecut două și vulpea l-a alungat pe iepuraș din casa lui:

– Ieși afară, iepurașule, n-am poftă să mai locuiesc cu tine! Și l-a dat afară.

Plânge iepurașul și tot plânge. Niște câini, care treceau pe acolo, îl întreabă:

– De ce plângi, iepurașule?

– Cum să nu plâng, dragii mei? Am avut o casă de lemn, dar vulpea m-a alungat din ea.

– Nu mai plânge, iepurașule, noi vom alunga vulpea!

Câinii s-au apropiat de casă:

– Ham, ham, ham! Ieși afară, vulpe vicleană!

Dar vulpea le-a strigat de pe cuptor:

– Dacă mă enervez, praf vă fac!

Câinii s-au speriat și au fugit. Iepurașul plânge iarăși. Pe lângă el trece un lup:

– De ce plângi, iepurașule?

– Cum să nu plâng, lupule? Am avut o casă de lemn, dar vulpea m-a alungat din ea.

– Nu mai plânge, iepurașule, zice lupul, eu voi alunga vulpea.

A venit lupul în fața casei și a început să urle:

– Uuuu, uuuu... leși afară, vulpe vicleană!

Dar vulpea a strigat de pe cuptor:

– Dacă mă enervez, praf te fac!

Lupul s-a speriat și a fugit. Iar iepurașul plânge și tot plânge. Iată că vine un urs.

– De ce plângi, iepurașule?

– Cum să nu plâng, ursule? Am avut o casă de lemn, dar vulpea m-a alungat din ea.

– Nu mai plânge, iepurașule, zice ursul, eu voi alunga vulpea.

Și s-a dus ursul spre casă:

– Morrr... morrr... leși afară, vulpe vicleană!

Dar vulpea i-a strigat de pe cuptor:

– Dacă mă enervez, praf te fac!

S-a speriat ursul și a fugit în pădure.

Iepurașul plânge și tot plânge. Trece pe drum un cocoș cu o coasă.

– Cu-cu-ri-gu! Iepurașule, de ce plângi?
– Cum să nu plâng, cocoșule? Am avut o casă de lemn, dar vulpea m-a alungat din ea.

– Nu mai plânge, iepurașule, zice cocoșul, eu voi alunga vulpea.

A pornit cocoșul spre casă:

– Cu-cu-ri-gu! Sunt cocoș cu pinteni roșii. Pe umăr am o coasă. Vulpea mincinoasă s-o alung din casă!

– Mă îmbrac, mă îmbrac! a strigat vulpea speriată. Dar cocoșul a repetat:

– Cu-cu-ri-gu! Sunt cocoș cu pinteni roșii. Pe umăr am o coasă. Vulpea mincinoasă s-o alung din casă!

– Mă încălț, mă încălț! a strigat vulpea speriată.

Cocoșul cântă și strigă a treia oară:

– Cu-cu-ri-gu! Sunt cocoș cu pinteni roșii. Pe umăr am o coasă. Vulpea mincinoasă s-o alung din casă!

Vulpea s-a speriat grozav și a fugit în pădure. Iar iepurașul și cocoșul au intrat în casă și de atunci locuiesc împreună.

URSUL PĂCĂLIT DE VULPE

(După Ion Creangă)

E

ra odată o vulpe foarte vicleană. Ea a umblat toată noaptea după mâncare, dar nu a găsit nimic.

Dimineața, vulpea a ieșit la marginea drumului și s-a întins sub o tufă. A stat cât a stat și a simțit miros de pește. Ea a ridicat capul și a văzut un car cu boi.

– Bun! s-a gândit vulpea. Iată hrana pe care o așteptam eu.

Vulpea s-a dus în mijlocul drumului, s-a culcat și s-a prefăcut moartă.

Țăranul ce mîna boii s-a apropiat de vulpe și a zis:

– Bre! Cum a murit vulpea asta aici?! Tii!!! Ce frumoasă haină îi voi face soției mele din blana ei!

El a luat vulpea și a aruncat-o în carul cu pește. Boii au pornit la drum, iar vulpea, încetul cu încetul, a aruncat o mulțime de pește din car și a sărit jos.

Apoi ea a strâns tot peștele de pe drum și l-a dus acasă să mănânce. Numai cum a început a mânca, a venit și ursul la ea.

– Bună masă, cumătră! Tii!!! Cât pește ai! Dă-mi și mie, că tare mi-i poftă!

– la mai pune-ți pofta-n cui, cumetre! Dacă vrei pește, du-te la baltă și pune coada în apă. Stai pe loc fără să te miști, ca mine, și vei avea mult pește să mănânci.

Ursul s-a dus la baltă și a pus coada în apă. În acea noapte a fost foarte frig, balta a înghețat. A înghețat și coada ursului. În loc să scoată pește, ursul a rămas fără coadă!

El a început a mormăi și a sări de durere. S-a supărat pe vulpe că l-a mințit și s-a dus la ea.

Vulpea, când a văzut că vine ursul, s-a ascuns în scorbură unui copac și a strigat:

– Hei, cumetre! Ți-au mâncat peștii coada ori ai vrut să nu mai rămână pești în baltă?

În zadar a încercat ursul să o scoată din scorbură, că nu a putut.

Iată așa, a rămas ursul păcălit de vulpe!

MĂNUȘA

(Text adaptat)

recea odată un vânător prin pădure cu un câine. A mers el, a tot mers și a pierdut o mănușă. Vânătorul nu a observat că a pierdut mănușa și a mers mai departe.

Iată că fuge pe acolo un șoricel, a văzut mănușa și a întrebat:

– Mănușă, mănușă, cine trăiește în mănușă?

Nimeni nu a răspuns.

Șoricelul a intrat în mănușă și a spus:

– Aceasta va fi casa mea. Aici voi trăi eu!

În vremea aceasta, hop-țop, vine o broscuță. S-a apropiat de mănușă și a întrebat:

– Cine trăiește în mănușă?

– Eu, șoricelul-mititelul. Iar tu cine ești?

– Eu sunt broscuța-orăcuța. Pot să intru?

– Hai, vino!

Broscuța-orăcuța a intrat în mânăușă. Acum stau doi în mânăușă.

Trece în fugă pe lângă mânăușă un iepuraș. A văzut mânăușă, s-a apropiat și a întrebat:

– Cine trăiește în mânăușă?

– Eu, șoricelul-mititelul!

– Și eu, broscuța-orăcuța, iar tu cine ești?

– Eu sunt iepurașul-fugașul. Primiți-mă și pe mine în mânăușă!

– Hai, vino!

Acum sunt trei animale în mânăușă.

Peste un timp vine și o vulpe, a văzut mânăușă, s-a bucurat și a întrebat:

– Cine trăiește în mânăușă?

– Eu, șoricelul-mititelul!

– Eu, broscuța-orăcuța!

– Eu, iepurașul-fugașul! Iar tu cine ești?

– Eu sunt vulpișoara-surioara. Primiți-mă și pe mine în mânăușă!

– Hai, vino!

Și acum sunt patru animale în mânăușă.

Tot atunci alerga prin pădure un lupușor. A văzut mănuașă și a întrebat:

- Cine trăiește în mănuașă?
- Eu, șoricelul-mititelul!
- Eu, broscuța-orăcuța!
- Eu, iepurașul-fugașul!
- Și eu, vulpișoara-surioara! Iar tu cine ești?
- Eu sunt lupușorul-surișorul. Primiți-mă și pe mine în mănuașă!

– Bine, intră și tu!

Acum sunt cinci animale în mănuașă.

Deodată, din pădure apare un urs și se apropie de mănuașă.

- Oare cine trăiește în mănuașă?
- Eu, șoricelul-mititelul!
- Eu, broscuța-orăcuța!

- Eu, iepurașul-fugașul!
- Eu, vulpișoara-surioara!
- Eu, lupușorul-surișorul. Iar tu cine ești?
- Eu sunt Moș Martin. Primiți-mă și pe mine în mânăușă!
- Cum să te primim? Noi suntem mulți... E tare strâmt aici!
- Ee... Ias'că intru și eu cumva!
- Hai, încearcă dacă poți! a spus lupușorul.

Cu greu, a intrat și ursul. Acum sunt șase animale în mânăușă. Stau înghesuite, iar mânăușa a început să crape.

În vremea aceea, vânătorul a observat că a pierdut o mânăușă și s-a întors să o caute. Câinele a alergat înainte și când a văzut că mânăușa se mișcă, a început să latre:

- Ham-ham-ham!

Animalele s-au speriat și au fugit în pădure.

Vânătorul s-a apropiat, a luat mânăușa și a plecat.

CĂSUȚA DIN OALĂ

(Text adaptat)

În mijlocul câmpului era o oală răsturnată. Oala era mare-mare.

Într-o zi, trece pe acolo un șoarece. Vede oala goală și spune:

– Ce casă bună! A cui este oare? Boc, boc, boc! Cine este în oală?

Nimeni nu răspunde. Se uită șoarecele în toate părțile. Nu vede pe nimeni și intră în oală.

Trece pe acolo o broască.

– Ce oală frumoasă! Cine este aici?

– Eu, șoarecele-șoricelul! Iar tu cine ești?

– Eu sunt broasca-broscuța!

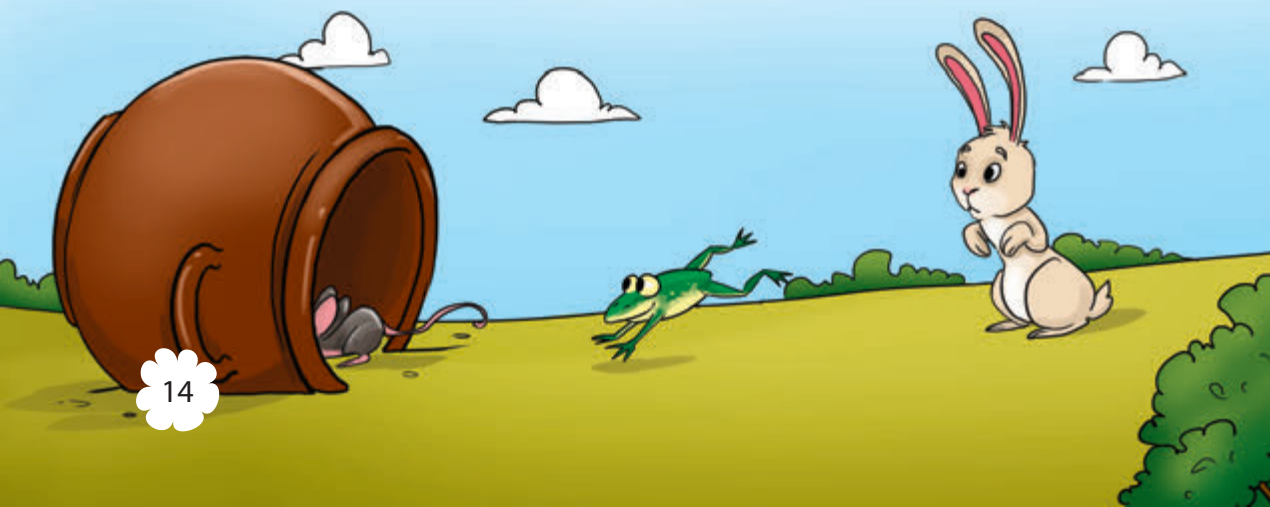
– Dacă vrei, intră și tu!

– Bine! Vin și eu!

Trece pe câmp un iepure. Vede oala și întreabă:

– Cine este aici?

– Suntem noi: broasca-broscuța și șoarecele-șoricelul. Iar tu cine ești?

– Eu sunt iepurele-iepurașul. Pot intra și eu?

– Bine! Intră!

Intră și iepurele în oală.

Într-o zi, trece pe acolo o vulpe și întreabă:

– Cine este aici?

– Noi: iepurele-iepurașul, broasca-broscuța și șoarecele-șoricelul. Iar tu cine ești?

– Eu sunt surioara voastră mai mare, vulpea. Nu am casă! Aveți și pentru mine un loc?

– Da! Intră!

– Mulțumesc!

Iată că trece pe acolo și lupul. Vede oala și întreabă:

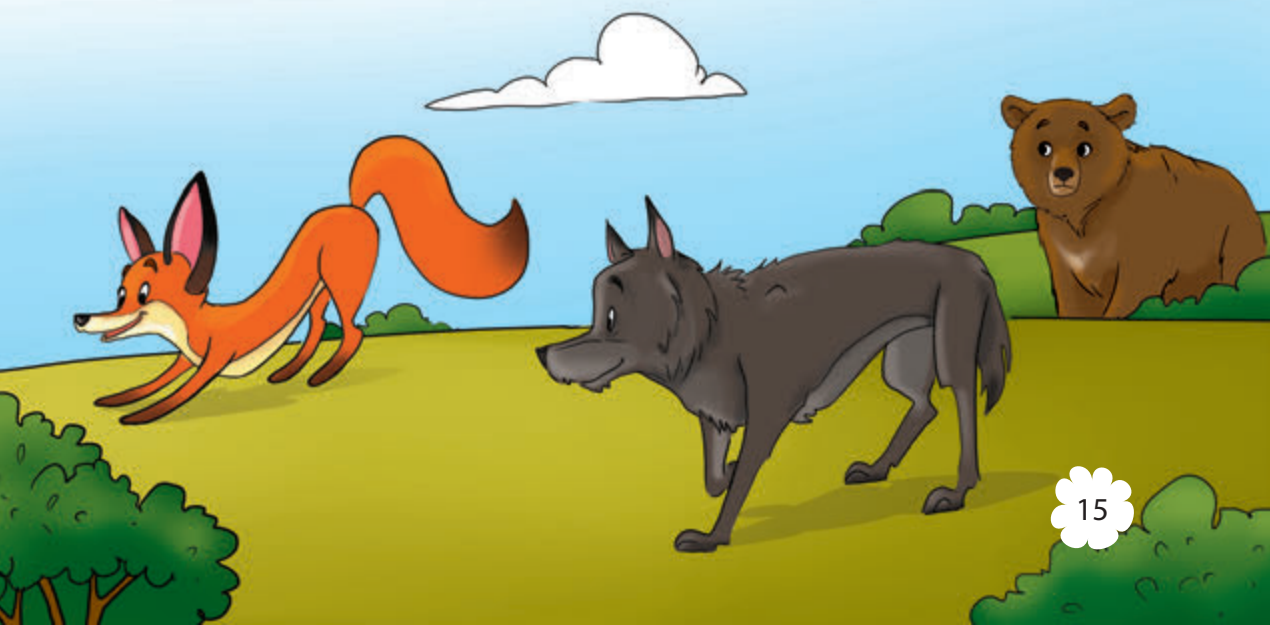
– Cine este aici?

– Eu, sora vulpe, cu iepurele-iepurașul, cu broasca-broscuța și cu șoarecele-șoricelul. Iar tu cine ești?

– Eu sunt un lup fără casă. Pot să intru la voi?

– Poftim, intră!

...Într-o zi, obosit, trece pe acolo și ursul Moș Martin. Vede oala. Vrea să intre să se odihnească puțin. Oala se strică, iar animalele speriate fug care și încotro.

LEGENDE

LEGENDA ANOTIMPURILOR

- D**emult, Soarele a cerut ficelor sale să își aleagă câte o parte de lume pentru a conduce. Ele însă au spus:
- Noi nu putem să alegem până nu călătorim peste tot, până nu cunoaștem locurile.
  - Cum doriți! a spus Soarele. Trebuie însă să dăruieți câte ceva pe unde veți trece.
  - Eu, a spus Vara, voi dăruia căldură. Animalele și insectele vor fi pline de viață. Ele mă vor iubi. În lanuri se vor coace spi-cele, florile vor umple totul de culoare.
  - Eu, a spus Toamna, voi coace fructele și legumele. Oame-nii au nevoie de mine.

– Eu, a zis Iarna, aduc bucurie copiilor, le aduc multă zăpadă. Tot eu fac să vină Moș Crăciun cu daruri pentru toți copiii.

A rămas Primăvara. Soarele s-a întors încet spre ea și a întrebat-o:

– Tu, draga tatei, ce vrei să dăruiești?

– Eu voi dărui viață. Pădurile și câmpiile vor înverzi. Păsările vor reveni la cuiburile lor. Vor apărea primele flori. Oamenii se vor bucura de venirea mea.

– Să fie așa cum ați ales! Eu voi urmări de sus ca fiecare să-și respecte promisiunile.

Cele patru anotimpuri se plimbă și acum prin lume. Ele împart daruri și Soarele le zâmbeste mulțumit, în fiecare dimineață.

LEGENDA CULORILOR

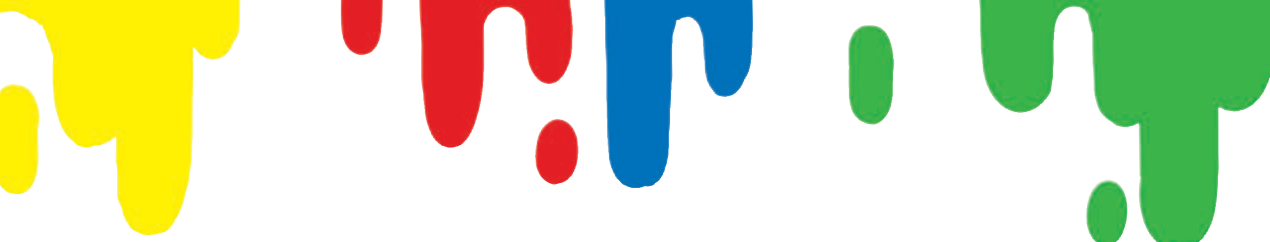
dată, demult, culorile s-au certat. Fiecare dintre ele credea că era cea mai bună, cea mai frumoasă, cea mai importantă și cea mai iubită de oameni.

Roșul a strigat: „Eu sunt cheia vieții! Sângele este roșu și înseamnă viață! Eu sunt și culoarea iubirii!”

Oranjul s-a lăudat: „Eu sunt culoarea legumelor și a fructelor ce dau putere! Morcovul, portocala și dovleacul au multe vitamine! Și atunci când portocaliul umple cerul, toți mă privesc cu încântare!”

Galbenul a râs: „Eu sunt luminos și cald. Soarele, luna și stelele sunt galbene. Când te uiți la o narcisă galbenă, începi să zâmbești!”

Verdele a spus: „Uitați-vă la iarbă, la frunze și la copaci! Uitați-vă în jur și o să vedeți că sunt peste tot! Sunt culoarea vieții! E clar că sunt cea mai importantă culoare!”

Albastrul a exclamat: „Gândiți-vă la cer și la mare! Fără mine nu ar exista apa și cerul albastru!”

Indigoul a spus: „Cu greu mă observați, însă fără mine nu ați fi nimic. Aveți nevoie de mine pentru echilibru”.

Violetul s-a ridicat și a vorbit: „Eu sunt culoarea regilor! Oamenii puternici întotdeauna m-au ales pe mine, deoarece eu sunt culoarea puterii și a înțelepciunii!”

Argumentele culorilor au continuat. Fiecare culoare s-a lăudat, până s-au certat. În timp ce se certau, un fulger a luminat cerul. A început să tune și să plouă puternic. Culorile s-au strâns în brațe pentru a se liniști și a se proteja una pe alta.

Apoi, Ploaia a început să vorbească: „Voi, culorilor, sunteți atât de nesocotite. Vă certați care este mai importantă. Nu înțelegeți că fiecare este unică și diferită? Luați-vă de mâini și urmați-mă!”

Făcând ce le-a spus Ploaia, culorile s-au apropiat și s-au luat de mâini.

– De acum încolo, a zis Ploaia, fiecare dintre voi se va întinde pe cer într-un semicerc colorat, atunci când va ploua. Împreună veți forma un curcubeu. Curcubeul va fi un semn al păcii.

ZĂPADA ȘI GHIOCCELUL

(După I.I. Mirea)

ând Dumnezeu a făcut toate lucrurile de pe pământ, iarba, florile și copacii, a dăruit fiecăruia câte o culoare. Când a făcut zăpada, Dumnezeu i-a zis:

– Să-ți cauți singură culoarea care-ți place, fiindcă tu umbli peste tot.

Și s-a pornit Zăpada să-și caute culoarea. S-a dus la Iarbă și i-a spus:

– Dă-mi și mie din culoarea ta verde atât de frumoasă!

Iarbă nu a vrut însă. Atunci, Zăpada l-a rugat pe Trandafir să-i dea din culoarea lui roșie. Dar nici Trandafirul nu a dorit să-i dea din culoarea sa. Apoi, Zăpada a cerut culoarea albastră de la Vioarea, culoarea galbenă de la Floarea-Soarelui. Niciuna dintre flori nu a vrut să-și împartă culoarea cu ea.

Tristă, Zăpada a ajuns la Ghiocel. Lui i-a spus toată tristețea:

– Nimeni nu vrea să-mi dea din culoarea sa. Toate florile mă alungă.

Ghiocelul blând, atunci, i-a zis:

– Dacă-ți place culoarea mea albă, eu pot s-o împart bucuros cu tine.

Zăpada a primit cu mulțumire darul Ghiocelului. De atunci, Zăpada poartă haine albe ca ale Ghiocelului. Drept recunoștință, când vine primăvara, Zăpada îl apără de frig și îl ajută pe Ghiocel să fie cel mai iubit vestitor al primăverii.

POVESTIRI

CINE E HARNIC

(După Valentin Roșca)

M

ama a turnat supă în farfuriile și a zis:

– Eu mă duc la lucru. După ce veți mânca, să strângeți masa, să spălați farfuriile și lingurile.

– Bine, mămică! a spus Costel.

– Eu am să fac totul! a strigat Olguța.

Numai Grigoraș n-a zis nimic.

După ce copiii au mâncat, Olguța și-a amintit că trebuie să plece la o prietenă. A plecat la joacă și Costel. Rămânând singur, Grigoraș a spălat farfuriile și lingurile. Pe urmă a măturat podeaua, a udat florile. Când s-a întors mama de la lucru, în casă totul strălucea ca oglinda. Mama s-a uitat la Olguța și la Costel și a zis:

– Ce copii cuminți am eu! Văd că vă place munca!

Olguța și Costel au plecat ochii în jos. Ei nu știau ce să spună.

MAȘINA CARE MĂNÂNCĂ ZĂPADĂ

(După Grigore Vieru)

- oată noaptea a nins. Orașul e alb. Gerul pișcă de obraji.
- Tăticule, uite colo o mașină care mănâncă zăpadă!
  - Mașina ceea curăță strada, Lenuțo.
  - Și unde e dusă pe urmă zăpada, tăticule?
  - O cară basculantele în câmp. Zăpada este un fel de înghețată dulce pentru câmpii. Primăvara câmpia soarbe mustul zăpezii. Semănăturile se fac verzi și frumoase.
  - Tăticule, mașini pentru strâns gerul sunt?
  - Nu sunt. Gerul face bine omului. Gerul purifică aerul, te înviorează, îți dă sănătate. Uite ce rumenă și frumoasă te-a făcut gerul!
  - Atunci las' să fie ger, tăticule!

CEARTA NU ADUCE FOLOS

doi băieți mergeau împreună la plimbare. Trecând ei pe lângă un nuc, au găsit la rădăcina lui o nucă.

– Nuca este a mea, pentru că eu am văzut-o primul! a zis unul.

– Ba! Nuca este a mea, pentru că eu am ridicat-o primul! a zis celălalt.

Certându-se ei așa pentru nucă, iată că vine un băietan mai mare și zice:

– Stați, nu vă certați! Eu voi face pace între voi.

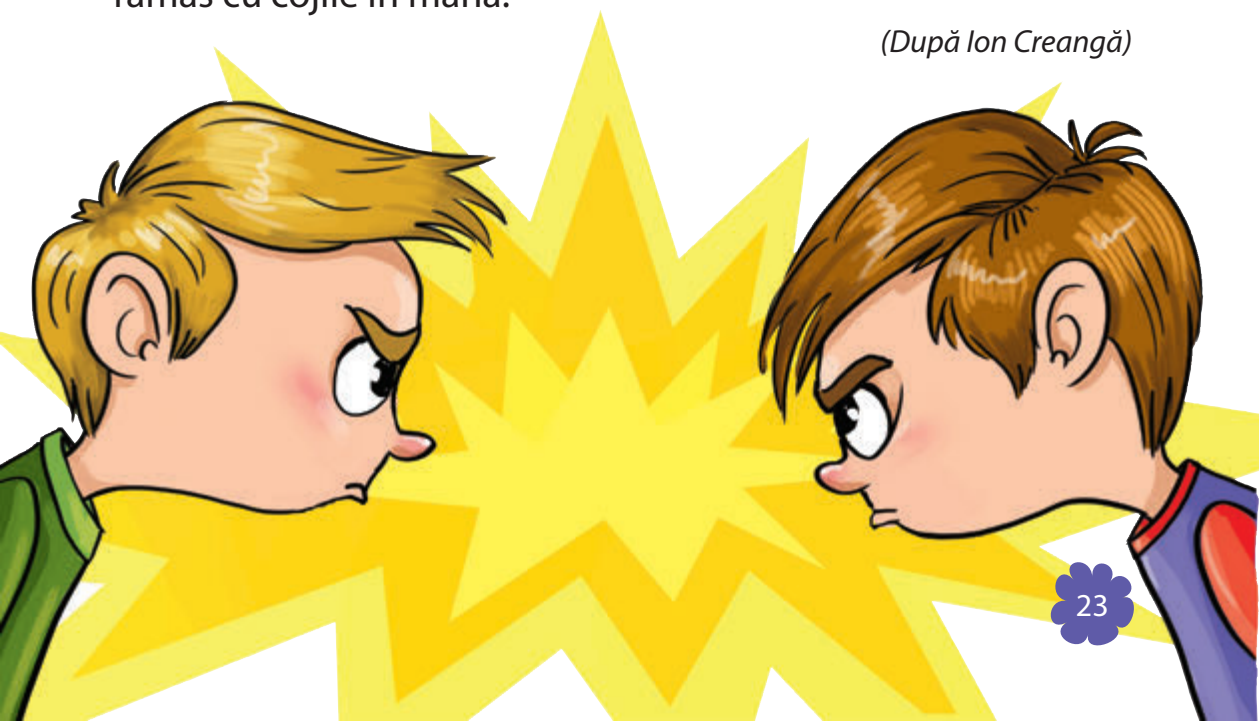
Stând băietanul în mijlocul lor, desface nuca în două și zice:

– Această jumătate de coajă este a celui ce a văzut nuca primul. Cealaltă jumătate de coajă este a celui ce a ridicat-o. Miezul însă este al meu, pentru că eu v-am împăcat.

Făcând aceasta, băietanul s-a dus mai departe râzând.

– Așa se pedepsesc certăreții! le-a strigat el, iar băieții au rămas cu cojile în mână.

(După Ion Creangă)

ACASĂ

(fragment)

- Unde vin cocoarele? întreabă Dumitrița.
- Din țările calde, zice bunicul.
  - Dar de ce vin? întreabă Dumitrița.
  - Pentru că și la noi se face cald, zice bunicul.
  - Și nu vor pleca înapoi? întreabă Dumitrița.
  - Vor pleca la toamnă, zice bunicul.
  - Dar de ce la toamnă? întreabă Dumitrița.
  - Pentru că toamna se face frig, zice bunicul.
  - Și unde vor trăi până la toamnă? întreabă Dumitrița.
  - În cuiburile lor, zice bunicul.
  - Iar în țările calde tot în cuiburile lor au trăit? întreabă Dumitrița.

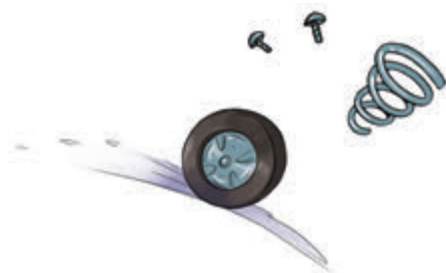
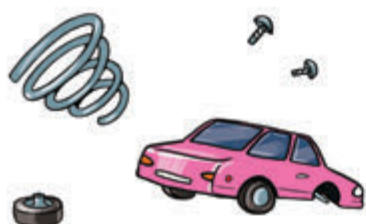

- Tot în cuiburile lor, zice bunicul.
- Înseamnă că ele au două cuiburi? întreabă Dumitrița.
- Două cuiburi, zice bunicul.
- Dar cuiburile lor sunt ca niște case? întreabă Dumitrița.
- Sunt casele lor, zice bunicul.
- Înseamnă că ele au două case? întreabă Dumitrița.
- Două case, zice bunicul.
- Dar noi de ce nu avem două case? întreabă Dumitrița.
- Noi nu suntem păsări călătoare, zice bunicul.

(După Dumitru Matcovschi)

UNIREA FACE PUTEREA

(folclor)

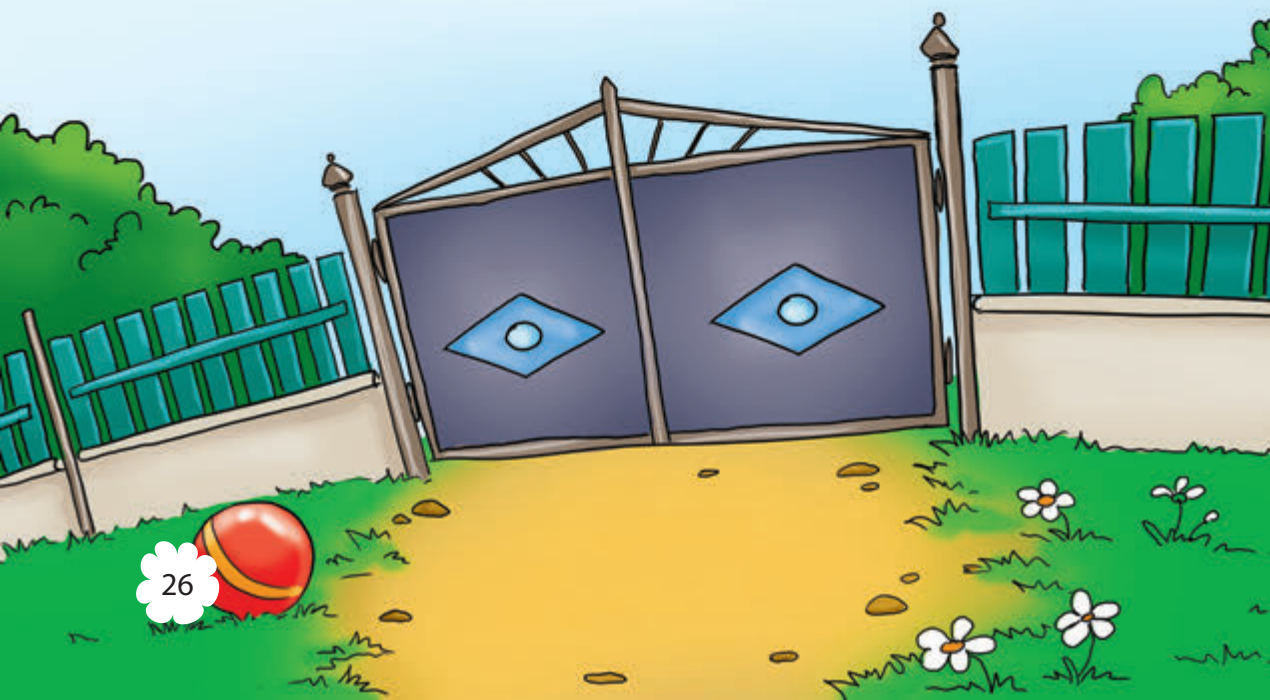
n tată avea mai mulți feciori. Frații au început să se certe. Ca să-i împace, tatăl a luat câteva nuiiele. Le-a legat într-un mănunchi, apoi a dat mănunchiul fiecărui fecior pe rând:

– Să vedem cine îl rupe!

Feciorii nu au putut rupe mănunchiul.

Atunci tatăl a dezlegat mănunchiul, apoi i-a dat fiecărui fecior câte o nuia. Fără nicio greutate, feciorii au rupt nuiielele.

– Să vă fie de învățătură, dragii mei! a zis tatăl. Cât timp sunteți împreună, nimeni nu vă poate face niciun rău.

DRAMATIZĂRI

CĂSUȚA IEPURAȘULUI (I)

(dramatizare)

Personaje: autorul I, autorul II, iepurașul, vulpea, câinii, lupul, ursul, cocoșul.

Materiale didactice: (a) medalioane/măști ale personajelor; (b) marionete sau figurine: o casă de gheață, o casă de lemn, copaci, un iepuraș, o vulpe, niște câini, un lup, un urs, un cocoș.

Autorul I: Au fost odată un iepuraș și o vulpe. Iepurașul avea o casă de lemn.

Autorul II: Iar vulpea avea o casă de gheață.

Vulpea: Iepurașule, casa mea e frumoasă, luminoasă, iar a ta nu e frumoasă, nu e luminoasă.

Iepurașul: Nu, nu e adevărat! Și casa mea e frumoasă și luminoasă!

Autorul I: A venit primăvara și casa vulpii s-a topit.

Vulpea: Iepurașule, pot intra în casa ta?

Iepurașul: Nu poți! Ai spus că casa mea nu e frumoasă, nu e luminoasă!

Vulpea: Te rog, pot intra în casa ta?... Te rog...

Autorul II: Și vulpea a intrat în curte.

Autorul I: A doua zi vulpea a venit iarăși la iepuraș.

Vulpea: Iepurașule, pot intra în casa ta?

Iepurașul: Nu, nu poți! Ai spus că casa mea nu e frumoasă, nu e luminoasă!

Vulpea: Te rog, pot intra în casa ta?... Te rog...

Autorul II: Iepurașul a primit-o pe vulpe în casă.

Autorul I: A treia zi, vulpea iarăși îl roagă pe iepuraș:

Vulpea: Iepurașule, vreau și eu pe cuptor lângă tine. Pot urca?

Iepurașul: Nu, nu poți!

Vulpea: Te rog, pot să urc pe cuptor lângă tine? Te rog...

Autorul II: Și iepurașul i-a dat voie să urce pe cuptor.

Autorul I: A trecut o zi, au trecut două și vulpea l-a alungat pe iepuraș din casa lui.

Vulpea: Ieși afară, iepurașule, ieși afară, nu vreau să locuiesc cu tine!

Autorul II: Așa vulpea a alungat iepurașul din casă.

Autorul I: Plânge iepurașul, plânge și se întâlnește cu niște câini.

Câinii: Ham, ham, ham! De ce plângi, iepurașule?

Iepurașul: Cum să nu plâng, dragii mei? Am avut o casă frumoasă și luminoasă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Câinii: Iepurașule, nu plânge, noi vom alunga vulpea!

Autorul II: Câinii s-au apropiat de casă.

Câinii: Ham, ham, ham! leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dacă mă enervez, praf vă fac! Fugiți de aici!

Autorul I: Câinii s-au speriat și au fugit.

Autorul II: Iepurașul plânge, plânge și se întâlnește cu un lup:

Lupul: De ce plângi, iepurașule?

Iepurașul: Cum să nu plâng, lupule? Am avut o casă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Lupul: Nu mai plânge, iepurașule, eu voi alunga vulpea!

Autorul I: A venit lupul în fața casei și a început să urle.

Lupul: Uuuu, uuuu... leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dacă mă enervez, praf te fac! Fugi de aici!

Autorul II: Lupul s-a speriat și a fugit. Iepurașul plânge și tot plânge.

Autorul I: Iată că vine un urs.

Ursul: De ce plângi, iepurașule?

Iepurașul: Cum să nu plâng, ursule? Am avut o casă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Ursul: Nu plânge, iepurașule, voi alunga eu vulpea.

Autorul II: Și s-a dus ursul spre casă:

Ursul: Morrr... morrr... leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dacă mă enervez, praf te fac! Fugi de aici!

Autorul I: S-a speriat ursul și a fugit în pădure. Iepurașul plânge și tot plânge și se întâlnește cu un cocoș cu o coasă.

Cocoșul: Cu-cu-ri-gu! Iepurașule, de ce plângi?

Iepurașul: Cum să nu plâng, cocoșule? Am avut o casă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Cocoșul: Nu mai plânge, iepurașule! Eu voi alunga vulpea.

Autorul II: A pornit cocoșul spre casa iepurașului:

Cocoșul: Cu-cu-ri-gu!

Sunt cocoș cu pinteni roșii,

Pe umăr am o coasă,

Vulpea mincinoasă

S-o alung din casă!

Vulpea: Mă îmbrac, mă îmbrac...

Autorul I: Dar cocoșul a repetat:

Cocoșul: Cu-cu-ri-gu!

Sunt cocoș cu pinteni roșii,

Pe umăr am o coasă,

Vulpea mincinoasă

S-o alung din casă!

Vulpea: Mă încalț, mă încalț...

Autorul II: Cocoșul cântă și strigă a treia oară:

Cocoșul: Cucurigu!

Sunt cocoș cu pinteni roșii,

Pe umăr am o coasă,

Vulpea mincinoasă

S-o alung din casă!

Autorul I: Vulpea s-a speriat grozav și a fugit în pădure.

Autorul II: Iepurașul și cocoșul au intrat în casă și de atunci locuiesc împreună.

CĂSUȚA IEPURAȘULUI (II)

(teatralizare)

Autorul: Au fost odată un iepuraș (întră iepurașul) și o vulpe (întră vulpea).

Iepurașul avea o casă frumoasă de lemn (arată la casa iepurașului).

Și vulpea avea o casă frumoasă, dar de gheață (arată la casa vulpii).

Vulpea: Iepurașule, casa mea e frumoasă, luminoasă, iar a ta nu e frumoasă, nu e luminoasă.

Iepurașul: Nu, nu e adevărat! Și casa mea e frumoasă și luminoasă! (plânge)

Autorul: După o iarnă lungă, cu multă zăpadă, a venit primăvara. (apare soarele)

Soarele:

E dulce primăvară
Pe cer și pe pământ
Și-atâtea flori frumoase
N-au fost nicicând, nicicând.

Primăvară, primăvară,
Bine ai venit!
Primăvară, primăvară,
Tare te-am dorit!

Autorul: A venit primăvara. Soarele a încălzit pământul și casa vulpii s-a topit.

Vulpea: (se vaită)

Primăvara a venit
Și căsuța s-a topit...
Vai, sărmană vulpișoară,
Unde ai să dormi diseară?

Aoleu, ce să mă fac?
Oare căsuța iepurașului s-a
topit? (se uită)

Iepurașul: (cântă în casă)

Bine e la mine-acasă,
Tot cu varza cea gustoasă!
Am de toate, nici nu-mi pasă,
Vă poftesc pe toți în casă!

Vulpea: (*bate la ușa iepurașului*) Bună ziua, iepurașule!

Iepurașul: Bună ziua, vulpișoară! De ce ai venit la mine?

Vulpea: Of, of, dragă prietene, căsuța mea de gheață s-a topit. Pot să intru în casa ta să mă încălzesc puțin?

Iepurașul: Nu, nu poți intra! Ai spus că casa mea nu e frumoasă și luminoasă!

Vulpea: Te rog, pot să intru în căsuța ta?... Te rog...

(*Vulpea intră în curte*)

Autorul: Și vulpea a intrat în curte.

A doua zi vulpea a venit iarăși la iepuraș.

Vulpea: Iepurașule, pot să intru în casa ta?

Iepurașul: Nu, nu poți! Ai spus că casa mea nu e frumoasă și luminoasă!

Vulpea: Te rog, pot să intru în casa ta?... Te rog...

(*Vulpea intră în casă*)

Autorul: Și vulpea a intrat în casă.

A treia zi, vulpea iar începe.

Vulpea: Iepurașule, vreau și eu pe cuptor lângă tine. Pot să urc?

Iepurașul: Nu, nu poți!

Vulpea: Te rog, pot să urc pe cuptor lângă tine? Te rog...

(*Vulpea urcă pe cuptor*)

Autorul: Iepurașul a primit-o pe vulpe pe cuptor.

A trecut o zi, au trecut două și vulpea a alungat iepurașul din casa lui.

Vulpea: Ieși afară, iepurașule, ieși afară, nu vreau să locuiesc cu tine!

Autorul: Așa vulpea a alungat iepurașul din casă.

Vulpea: (cântă)

Tralala, tralala,
Asta e căsuța mea!
Mare și frumoasă,
De nimic nu-mi pasă!

Tralala, tralala,
Am și casă, am și masă,
E frumos la mine acasă,
De nimic nu-mi pasă!

(Iepurașul merge pe drum și plânge)

Câinii: Ham, ham, ham. De ce plângi, iepurașule?

Iepurașul: Cum să nu plâng, dragii mei? Am avut o casă frumoasă și luminoasă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Câinii: Iepurașule, nu mai plânge, noi vom alunga vulpea.

Autorul: Câinii s-au apropiat de casă:

Câinii: Ham-ham-ham! Ieși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dacă mă enervez, praf vă fac. Fugiți să nu vă văd!

Autorul: Câinii s-au speriat și au fugit.

Autorul: Iepurașul plânge, plânge și se întâlnește cu un lup.

Lupul: De ce plângi, iepurașule?

Iepurașul: Cum să nu plâng, lupule? Am avut o casă frumoasă și luminoasă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Lupul: Nu mai plânge, iepurașule, eu voi alunga vulpea.

Iepurașul: Nu vei putea s-o alungi. Ea este rea. Au încercat și câinii s-o alunge, dar n-au putut.

Lupul: Ai să vezi că am s-o alung.

Autorul: A venit lupul în fața casei și a început să urle.

Lupul: Uuuu, uuuu... leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dar cine mă deranjează și nu-mi dă pace să mă încălzesc pe cuptor?

Lupul: Eu, lupul! leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dacă mă enervez, praf te fac! Fugi să nu te văd!

Autorul: Lupul s-a speriat și a fugit. Iepurașul plânge și tot plânge.

Iată că vine un urs.

Ursul: De ce plângi, iepurașule?

Iepurașul: Cum să nu plâng, ursule? Am avut o casă frumoasă și luminoasă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Ursul: Nu mai plânge, iepurașule, eu voi alunga vulpea.

Iepurașul: Nu vei putea s-o alungi. Ea este rea. Au încercat câinii, lupul, dar n-au putut.

Ursul: Ba am să pot!

Autorul: Și s-a dus ursul spre casă.

Ursul: Morrr... morrr... leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dar cine mă deranjează și nu-mi dă pace să mă încălzesc pe cuptor?

Ursul: Eu, ursul, Moș Martin! leși afară, vulpe vicleană!

Vulpea: Dacă mă enervez, praf te fac! Fugi să nu te văd!

Autorul: S-a speriat ursul și a fugit în pădure. Iepurașul plânge și tot plânge și se întâlnește cu un cocoș cu o coasă.

Cocoșul: (intră cântând) Cu-cu-ri-gu!

Sunt cocoș cu pinteni roșii,
Mândru sunt și arătos,
Am o coasă ascuțită,
Pentru dușmani pregătită.
Orișicine m-ar vedea,
Toți se tem de coasa mea!
Iepurașule, de ce plângi?

Iepurașul: Cum să nu plâng, cocoșule? Am avut o casă frumoasă și luminoasă, dar vulpea m-a alungat din ea.

Cocoșul: Nu mai plânge, iepurașule! Eu voi alunga vulpea.

Iepurașul: Nu vei putea s-o alungi. Ea este rea. Au încercat câinii, lupul, ursul, dar n-au putut.

Cocoșul: Eu voi putea alunga vulpea!

Sunt cocoș cu pinteni roșii,
Mândru sunt și arătos,
Am o coasă ascuțită,
Pentru dușmani pregătită.
Orișicine m-ar vedea,
Toți se tem de coasa mea!

Autorul: A pornit cocoșul spre casa iepurașului.

Cocoșul: Cu-cu-ri-gu! Am o coasă ca să scot vulpea din casă.

Vulpea: Mă îmbrac, mă îmbrac...

Cocoșul: Cu-cu-ri-gu! Am o coasă ca să scot vulpea din casă.

Vulpea: Mă încălț, mă încălț...

Autorul: Vulpea s-a speriat și a fugit în pădure.

Cocoșul: Iată, iepurașule, am scos vulpea din casă.

Iepurașul: Mulțumesc, cocoșule!

Autorul: Iepurașul și cocoșul au intrat în casă și de atunci locuiesc împreună.

Toate personajele (interpretează cântecul „Primăvara”):

Iată, soarele răsare

Zâmbitor de după creste,

Toți prietenii s-adună,

Toți eroii din poveste.

La-la-la, la-la-la!

Noi suntem cu toți prietenii!

În poiana dintre cetini

Haideți să ne veselim

Și prietenii buni să fim.

La-la-la, la-la-la!

Prezentarea măștilor.

* Sugestii de interacțiune cu publicul:

Personajele pot dialoga cu copiii. De exemplu: „Ao-leu, dragi copii, ce să mă fac? Poate îmi dați vreun sfat?” sau: „Nu știți, și căsuța iepurașului s-a topit?”; „Nu, cum așa?” etc.

MĂNUȘA

(teatralizare)

Personaje: autorul I și II, vânătorul, câinele, șoricelul, broasca, iepurele, vulpea, lupul, ursul.

Materiale didactice: măști, marionete sau figurine ce reprezintă: copaci, o mănușă mare, un câine, un șoricel, o broscuță, un iepuraș, o vulpișoară, un lupușor, un urs și un vânător.

Autorul I: Trecea odată un vânător prin pădure cu un câine.

Autorul II: A mers el, a tot mers și a pierdut o mănușă.

Autorul I: Vânătorul nu a observat că a pierdut mănușa.

Autorul II: Iată că fuge pe acolo un șoricel.

Autorul I: Șoricelul a văzut mănușa și a întrebat:

Șoricelul: Mănușă, mănușă, cine trăiește în mănușă?

Autorul II: Nimeni nu a răspuns.

Autorul I: Șoricelul a intrat în mănușă.

Șoricelul (exclamând): Vai, ce bine și cald este în mănușă! Aceasta va fi casa mea. Aici voi trăi eu!

Autorul II: În vremea aceasta, hop-țop, vine o broscuță.

Broscuța (mirată): Vai, ce mănușă maaare! Mănușă, mănușă, cine trăiește în mănușă?

Șoricelul: Eu, șoricelul-mititelul. Iar tu cine ești?

Broscuța (țopăind vesel): Eu sunt broscuța-orăcuța. Pot să intru în mănușă?

Șoricelul: Mmm... Hai vino!

Autorul I: Broscuța a intrat în mânăușă. Acum sunt doi în mânăușă.

Autorul II: Trece în fugă pe lângă mânăușă un iepuraș. A văzut mânăușa, s-a apropiat și a întrebat:

Iepurașul: Vai, vai, ce mânăușă! Cine trăiește în această mânăușă fermecată?

Șoricelul: Eu, șoricelul-mititelul.

Broscuța: Eu, broscuța-orăcuța, iar tu cine ești?

Iepurașul (*rugându-i jalnic*): Eu sunt iepurașul-fugașul. Primiți-mă și pe mine în mânăușă!

Șoricelul, Broscuța: Poftim, intră.

Autorul I: Acum sunt trei animale în mânăușă.

Autorul II: Peste un timp vine și o vulpe, a văzut mânăușa, s-a bucurat și a întrebat:

Vulpișoara: Cine oare trăiește în mânăușă?

(*Animalele se ivesc din mânăușă pe rând, dialogând cu vulpișoara.*)

Șoricelul: Eu, șoricelul-mititelul.

Broasca: Eu, broscuța-orăcuța.

Iepurașul: Eu, iepurașul-fugașul. Iar tu cine ești?

Vulpișoara: Eu sunt vulpișoara-surioara. Primiți-mă și pe mine, că taaare am mai înghețat!

Animalele din mânăușă: Hai vino!

Autorul I: Acum sunt patru animale în mânăușă.

Autorul II: Tot atunci alerga prin pădure un lup. A văzut mânăușa și a întrebat:

Lupușorul: Este cineva în mânăușă?

(Animalele se ivesc din mănușă pe rând, dialogând cu lupușorul.)

Șoricelul: Eu, șoricelul-mititelul.

Broasca: Eu, broscuța-orăcuța.

Iepurașul: Eu, iepurașul-fugașul.

Vulpea: Eu, vulpișoara-surioara. Iar tu cine ești?

Lupușorul: Eu sunt lupușorul-surișorul. Primiți-mă și pe mine!

Animalele din mănușă: Bine, intră și tu!

Autorul I: Acum sunt cinci animale în mănușă.

Autorul II: Deodată, din pădure iese un urs și se apropie de mănușă.

Un copil recită (pe un fundal melodic):

Cu cojocul lui cel gros,

Mormăind morocănos,

Umblă moșul prin pădure

După fragi și după mure.

Vara merge la vânat,

Iarna stă-n bârlog culcat.

Când dezghețurile vin...

S-a trezit și Moș Martin.

Ursul: Mor-mor-mor, oare cine trăiește în mănușă?

(Animalele se ivesc din mănușă pe rând, dialogând cu Moș Martin.)

Șoricelul: Eu, șoricelul-mititelul.

Broasca: Eu, broscuța-orăcuța.

Iepurașul: Eu, iepurașul-fugașul.

Vulpea: Eu, vulpișoara-surioara.

Lupușorul: Și eu, lupușorul-surișorul. Iar tu cine ești?

Ursul: Mor-mor-mor! Eu sunt Moș Martin. Mă primiți și pe mine în mânășă?

Animalele din mânășă: Cum să te primim? Noi suntem mulți... E tare strâmt aici!

Ursul: Ee... las'că intru și eu cumva!

Lupușorul: Hai încearcă, dacă poți!

Autorul I: Cu greu, a intrat și ursul. Acum sunt șase animale și mânășa a început să crape.

Autorul II: În vremea aceea, vânătorul a observat că a pierdut o mânășă și s-a întors să o caute.

Autorul I: Câinele a alergat înainte și când a văzut că mânășa se mișcă, a început să latre:

Câinele: Ham-ham-ham! Ham-ham-ham!

Autorul II: Animalele s-au speriat și au fugit în pădure.

Autorul I: Vânătorul s-a apropiat, a luat mânășa și a plecat.

Autorul II: După această întâmplare, toate animalele s-au împrietenit și în fiecare dimineață se auzea cântecul (animalele cântă):

Șoricelul s-a trezit: Bună dimineața!

Și broscuța s-a trezit: Bună dimineața!

Iepurașul s-a trezit: Bună dimineața!

Vulpișoara s-a trezit: Bună dimineața!

Lupușorul s-a trezit: Bună dimineața!

Ursulețul s-a trezit: Bună dimineața!

Și copiii s-au trezit: BUNĂ DIMINEAȚA!

CĂSUȚA DIN OALĂ

(dramatizare)

Personaje: autorul, șoarecele, broasca, iepurele, vulpea, lupul, ursul.

Materiale didactice: măști, figurine sau marionete: o oală mare (mulaj), un șoarece, o broască, un iepure, o vulpe, un lup, un urs.

Autorul: În mijlocul câmpului era o oală răsturnată, mare-mare, cât un butoi.

Într-o zi trece pe acolo un șoarece.

Șoarecele: Chiț, chiț, chiț! Ce casă bună e aceasta! A cui este oare?

Autorul: Se uită șoarecele la dreapta, la stânga, dar nu vede pe nimeni.

Șoarecele: Boc-boc-boc! (*bate în oală*) Casă-căsuță, cine este în căsuță?

Autorul: Dar nimeni nu răspunde.

Șoarecele: Ia să mă mut eu aici!

Autorul: Și a început șoarecele să locuiască în oală.

Într-o zi trece pe acolo o broscuță.

Broscuța: Ce casă frumoasă e aceasta! Oare cine locuiește în ea? Boc-boc-boc! (*bate în oală*) Casă-căsuță, cine locuiește în căsuță?

Șoarecele: Eu, șoarecele-șoricelul! Iar tu cine ești?

Broscuța: Eu sunt broasca-broscuța!

Șoarecele: Dacă vrei, vino înăuntru și vom trăi împreună!

Broscuța: Mulțumesc! Vin și eu!

Autorul: A sărit broasca în oală și a început să locuiască împreună cu șoarecele. Într-o zi trece pe câmp un iepure.

Iepurele: Vai, ce oală frumoasă! Boc-boc-boc! (*bate în oală*) Este cineva aici?

Șoarecele și broasca: Noi suntem!

Iepurele: Cine noi?

Șoarecele: Eu, șoarecele-șoricelul.

Broasca: Eu, broasca-broscuța. Iar tu cine ești?

Iepurele: Eu sunt iepurele-iepurașul. Pot locui împreună cu voi? Aici nu plouă, nici soare nu este, nici vântul nu bate.

Toți: Bine! Intră în căsuță! Vom locui împreună!

Autorul: S-a mutat și iepurele în oală.

Trece într-o zi pe lângă oala-căsuță o vulpe.

Vulpea: Boc-boc-boc! Casă-căsuță, cine locuiește în căsuță?

Toți: Noi locuim! (*fiecare se prezintă*): eu, iepurele-iepurașul; eu, broasca-broscuța și eu, șoarecele-șoricelul. Iar tu cine ești?

Vulpea: Eu sunt surioara voastră mai mare, vulpea. Nu am casă! Pentru mine va fi un loc aici?

Iepurele: Da, este! Intră și vei vedea!

Vulpea: Mulțumesc! Asta am așteptat și eu.

Autorul: A intrat și vulpea în oală și animalele au început a locui împreună.

Într-o zi trece pe lângă oală un lup. Vede oala mare și întreabă:

Lupul: Vai, ce oală mare și frumoasă! Locuiește oare cineva în ea? Casă-căsuță, cine locuiește în căsuță?

Toți (fiecare se prezintă): Eu, sora vulpe; eu, iepurele-ie-purașul; eu, broasca-broscuța și eu, șoarecele-șoricelul. Iar tu cine ești?

Lupul: Eu sunt un lup fără casă. Pot să locuiesc cu voi?

Toate animalele (în cor): Da, vino și tu!

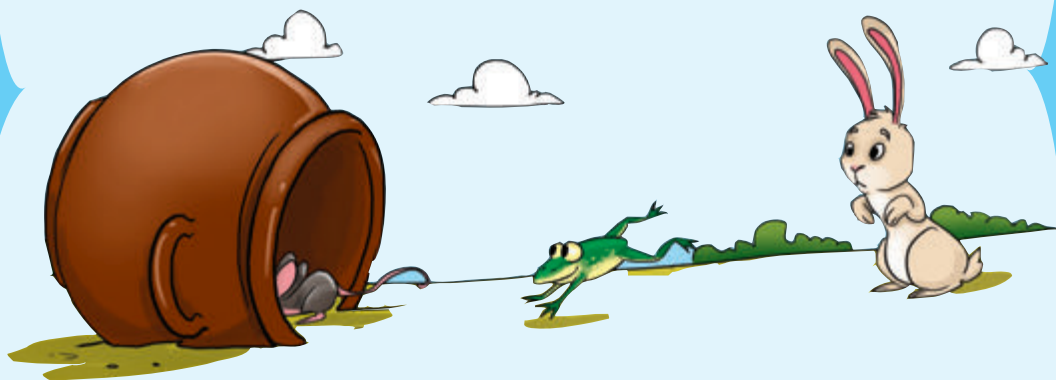
Autorul: A intrat și lupul în oală.

Într-o zi nu știu de unde a venit și Moș Martin.

Ursul: Ce oală mare! E ca un butoi! Ia să mă așez pe ea, să mă odihnesc puțin.

Autorul: Cum s-a așezat ursul, oala: pâr! Trosc! s-a spart în bucăți...

Animalele s-au speriat și au fugit care încotro.

ZĂPADA ȘI GHIOCELUL

(înscenare)

Personaje: povestitorul I, povestitorul II, Zăpada, Ghiocelul, Iarba, Trandafirul, Viorea, Floarea-Soarelui.

Materiale didactice: a) medalioane/măști ale personajelor; b) marionete sau figurine: zăpadă, iarbă, un ghiocel, un trandafir, o viorea, o floarea-soarelui.

Povestitorul I: Când Dumnezeu a făcut toate lucrurile de pe pământ, iarba, florile și copacii, a dăruit fiecăruia câte o culoare.

Povestitorul II: Când a făcut Zăpada, Dumnezeu i-a zis:
– Să-ți cauți singură culoarea care-ți place, fiindcă tu umbli peste tot.

Povestitorul I: Și s-a pornit Zăpada să-și caute culoarea.
(Zăpada merge în căutarea culorii.)

Zăpada (se adresează Ierbii): Iarbă! Dă-mi și mie din culoarea ta verde atât de frumoasă!

Iarba: Nu, nu pot să-ți dau din culoarea mea. Cu ce voi rămâne eu? Voi pierde din frumusețea mea.

Povestitorul II: Atunci Zăpada s-a dus la Trandafir.

Zăpada (întristată, se adresează Trandafirului): Trandafirule dragă! Dă-mi și mie din culoarea ta roșie.

Trandafirul: Nu, nu pot să-ți dau din culoarea mea. Cu ce voi rămâne eu? Voi pierde din frumusețea mea.

Povestitorul I: Atunci Zăpada s-a dus la Viorea.

Zăpada (cu lacrimi în ochi, se adresează Viorelei): Viorică dragă! Dă-mi și mie din culoarea ta albastră ca cerul.

Vioreaua: Nu, nu pot să-ți dau din culoarea mea. Cu ce voi rămâne eu? Voi pierde din frumusețea mea.

Povestitorul I: Atunci Zăpada s-a dus la Floarea-Soarelui.

Zăpada (întristată, se adresează Florii-Soarelui): Dragă Floarea-Soarelui! Dă-mi și mie din culoarea ta galbenă ca a soarelui.

Floarea-Soarelui: Nu, nu pot să-ți dau din culoarea mea. Cu ce voi rămâne eu? Voi pierde din frumusețea mea.

Povestitorul I: Niciuna dintre flori nu a vrut să-și împartă culoarea cu ea.

Povestitorul II: Tristă, Zăpada a ajuns la Ghiocel.

Zăpada: Ghiocelule dragă! Nimeni nu vrea să-mi dea culoarea sa. Toate florile mă alungă. Tu ai putea să-mi dai din culoarea ta?

Ghiocelul (cu glas blând): Dacă-ți place culoarea mea albă, eu pot s-o împart bucuros cu tine.

Zăpada: Este adevărat? Ești de acord să împarți culoarea ta albă cu mine?

Ghiocelul: Da, cu mare plăcere!

Zăpada (îmbrăcând culoarea albă): Îți mulțumesc mult, dragă Ghiocelule!

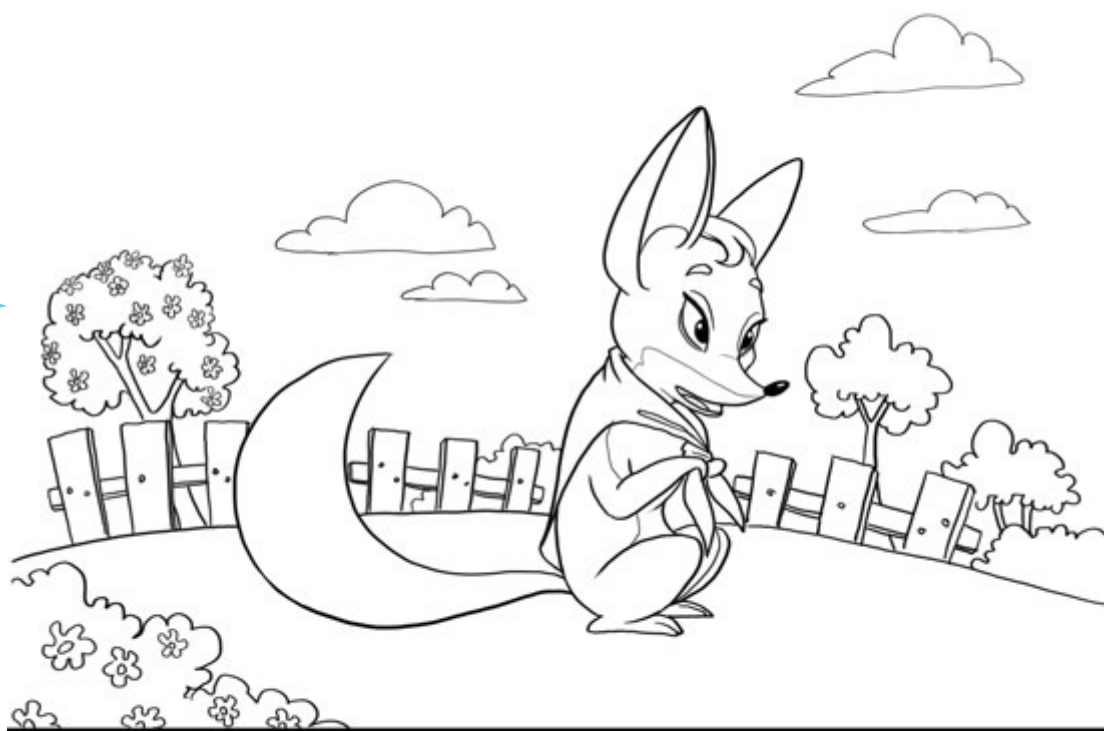
Povestitorul I: De atunci Zăpada poartă haine albe ca ale Ghiocelului.

Povestitorul II: Drept recunoștință, când vine primăvara, Zăpada îl apără de frig. Astfel, Ghiocelul înflorește și este cel mai iubit vestitor al primăverii.

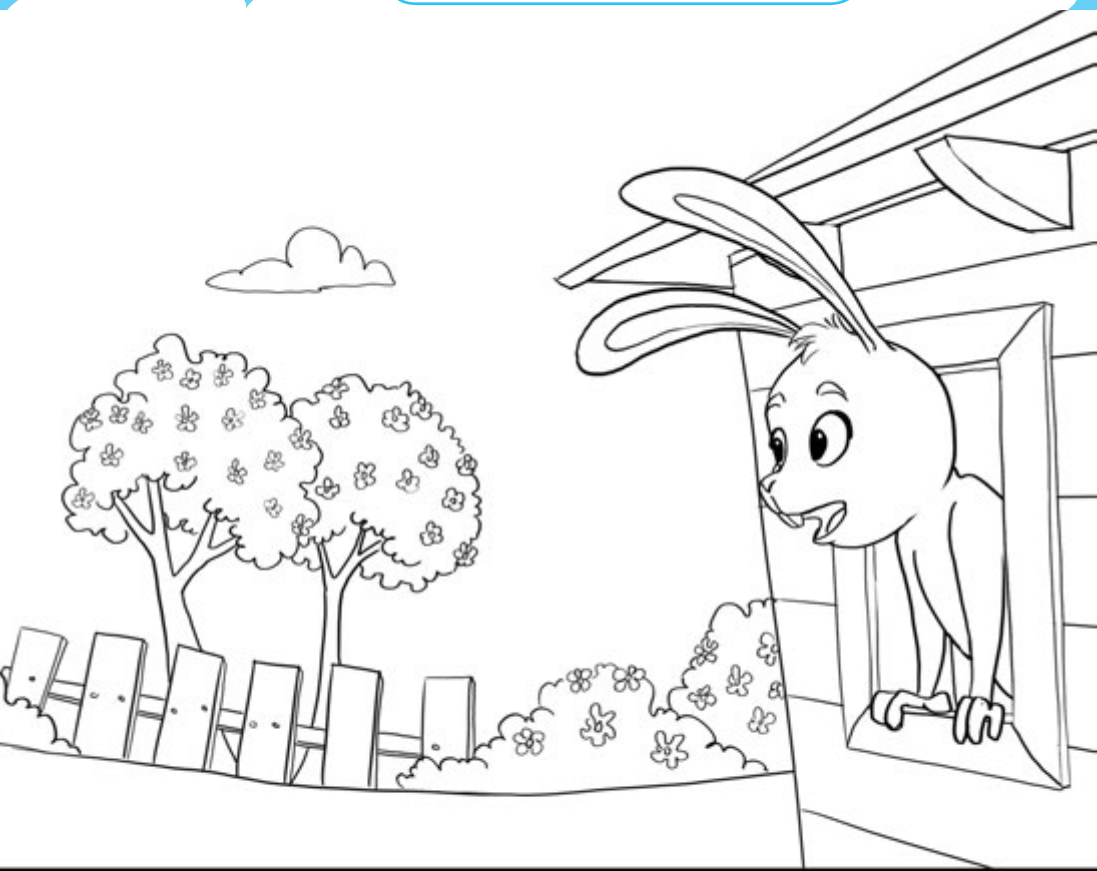
Colorează cu noi:

Colorează cu noi:

Colorează cu noi:

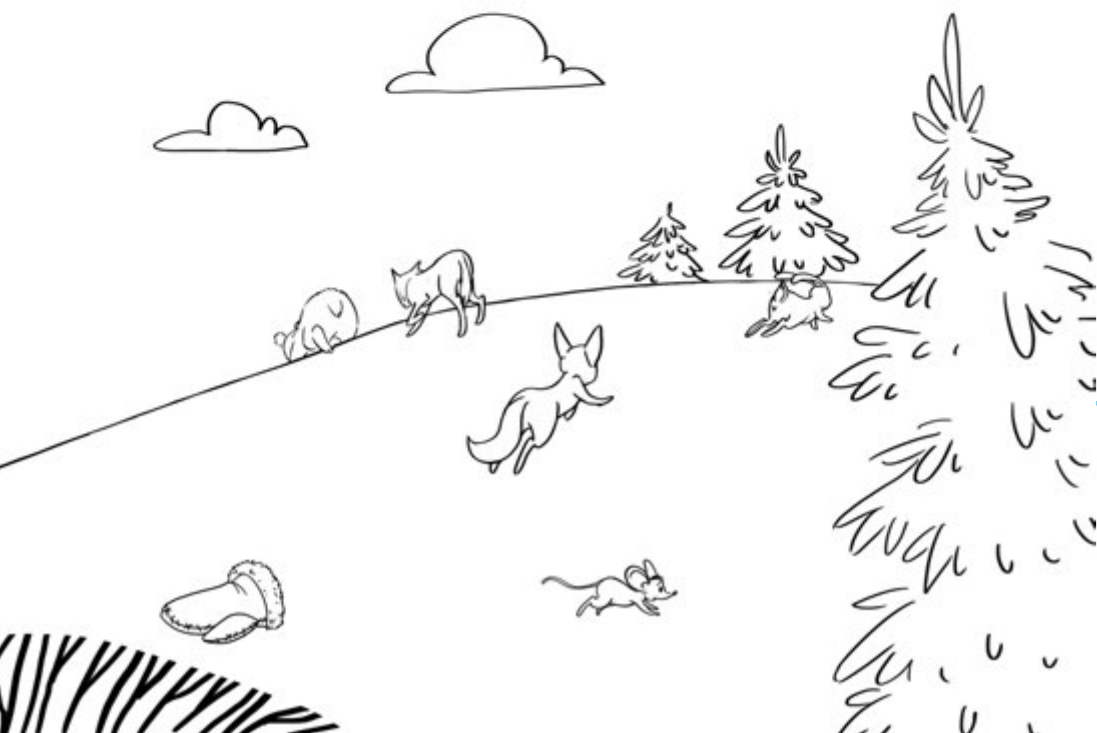
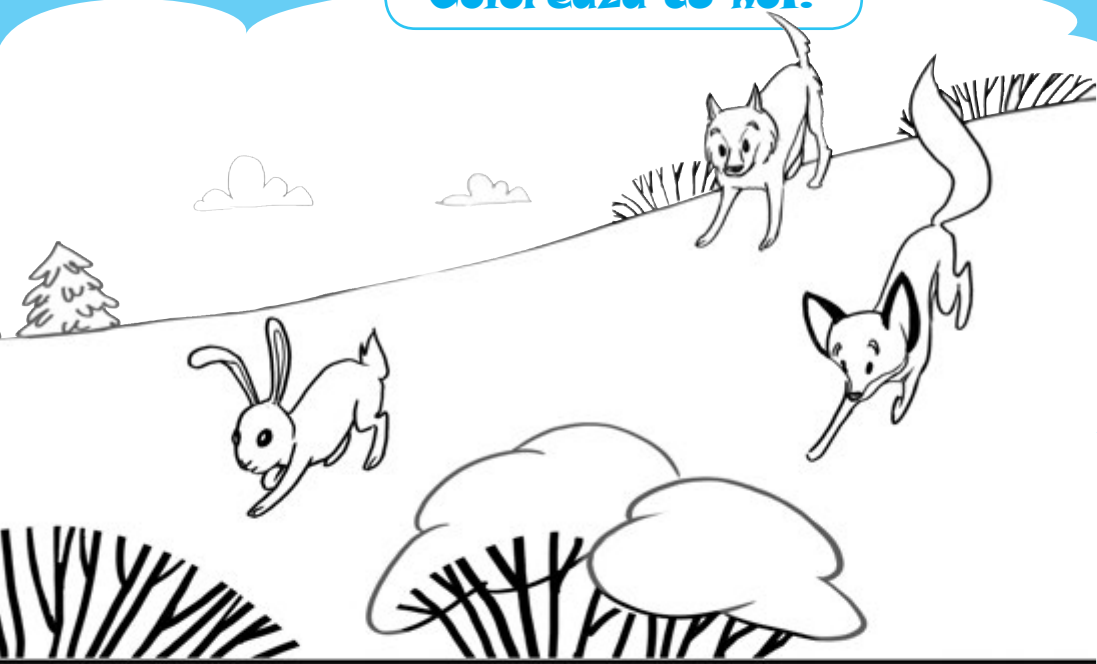

Colorează cu noi:

Colorează cu noi:

CUPRINS

PREFAȚĂ.....	3

POVEȘTI

CĂSUȚA IEPURAȘULUI.....	4
URSUL PĂCĂLIT DE VULPE	8
MĂNUȘA	10
CĂSUȚA DIN OALĂ.....	14

LEGENDE

LEGENDA ANOTIMPURILOR.....	16
LEGENDA CULORILOR	18
ZĂPADA ȘI GHIOCELUL	20

POVESTIRI

CINE E HARNIC.....	21
MAȘINA CARE MĂNÂNCĂ ZĂPADĂ	22
CEARTA NU ADUCE FOLOS.....	23
ACASĂ	24
UNIREA FACE PUTEREA	26

DRAMATIZĂRI

CĂSUȚA IEPURAȘULUI (I).....	28
CĂSUȚA IEPURAȘULUI (II)	32
MĂNUȘA.....	38
CĂSUȚA DIN OALĂ.....	42
ZĂPADA ȘI GHIOCELUL	45